

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک، بیست و هفتم جنوری ۲۰۲۳
نویسنده: ولادیمیر مالیشف
برگردان: ک. رادین
۲۱ اگست ۲۰۲۳

بلندگوهای سازمان سیا - جنگ اطلاعاتی و حشیانه به خود می‌گیرد

آن‌طور که در وبسایت سازمان رسانه‌های جهانی ایالات متحده آمریکا گزارش می‌شود، در ماه جنوری، «رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی»، بزرگترین منبع تبلیغاتی ایالات متحده آمریکا که در فدراسیون روسیه به‌عنوان یک عامل خارجی شناخته می‌شود، دفاتر جدید خود را در «ویلنیوس» (لیتوانی) و «ریگا» (لتونی) افتتاح کرد. در «ویلنیوس»، رئیس جمهور لیتوانی، «گیتاناس ناوسدا»، و سفیر ایالات متحده آمریکا در لیتوانی، «رابرت اس. گیلکریست»، در این مراسم افتتاحیه شرکت کردند. در این سایت گفته می‌شود: «این دفاتر عناصر مهم یک ستراتیژی جامع برای مقابله با تحریف اخبار و زیر پوشش قراردادن مخاطبان جدید در بلاروس و روسیه با اخبار و اطلاعات موثق و مستقل هستند». اشاره می‌شود که، برای نمونه، در دفتر ریگای «رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی» *خبرنگارانی از «ناستایاشی ورمیا» - شبکه سخن‌پراکنی خبری ۲۴ ساعته روسی‌زبان - و سرویس‌های روسی که مجبور بودند روسیه را در مارچ ۲۰۲۲ ترک کنند و همچنین کارکنان جدیدی در لتونی استخدام خواهد کرد.

«نیویورک تایمز» ۲۴ جنوری ضمن گزارشی در این باره می‌نویسد: «پیش از سال ۱۹۷۱، «رادیو اروپای آزاد» عملکردهای شناسایی و اطلاعاتی مخفی ایالات متحده آمریکا را برعهده داشت که تلاش می‌کرد به «پرده آهنین» نفوذ کند و به مخالفت‌های ضدکمونیستی در چکسلواکی، پولند و جاهای دیگر دامن بزند». اکنون، «رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی» مانند سابق توسط کنگره، یعنی توسط مقامات ایالات متحده آمریکا، تأمین مالی می‌شود. یعنی تنها نام جیبی که وجوه از آن می‌رسند تغییر کرده اما مشتری ثابت مانده است.

سازمان رادیویی «رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی» برنامه‌های جنگ سرد خود را از آلمان غربی در ۴ جولای ۱۹۵۰ آغاز کرد. سرویس روسی آن کمی دیرتر با نام «رادیو آزادی» روی آنتن رفت. اولین گوینده آن «بوریس وینوگر ادوف» هنرپیشه پیشین اهل لنینگراد بود که در طول جنگ کبیر میهنی، زمانی که «پیاتیگورسک» اشغال شد، همراه با

ارتش نازی در حال عقب‌نشینی به غرب گریخت. در سال‌های دهه ۱۹۵۰، برنامه‌ها روی نوار مغناطیسی در استودیوی در مونیخ ضبط و سپس حلقه‌ها به «Lampertheim» ، جایی که یک فرستنده رادیوی ارتش آمریکا در آن قرار داشت، تحویل داده می‌شد. در پایان سال ۱۹۵۱، آنتن‌های فرستنده نیز در پرتگال نصب شدند. از سال ۱۹۵۵ استفاده از فرستنده‌ای در تابوان، برای پوشش بخش شرقی اتحاد جماهیر شوروی، و در مارچ ۱۹۵۹، ارسال سیگنال از سواحل بحیره اسپانیا آغاز شد.

اهداف این ساختار تبلیغاتی از دیرباز مشخص بودند. «جان ریچاردسون»، یکی از رهبران هیأت اداری «رادیو اروپای آزاد»، در یادداشتی محرمانه خطاب به سناتور «ایستلند»، رئیس کمیته امنیت داخلی سنا، می‌نویسد: «رادیو اروپای آزاد و آزادی تنها ابزاری هستند که می‌توان از طریق آن‌ها در زمان صلح به کشورهای مهم ستراتیژیک اروپای شرقی دست یافت و در آنجا نفوذ خود را اعمال کرد. کارمندان این ایستگاه‌های رادیوی مهاجرانی از شرق اروپا هستند. آنها زیر هدایت و کنترل امریکائی‌های مسوول کار می‌کنند.» به گزارش تارنمای رسمی، در رادیو آزادی حدود ۴۰۰ خبرنگار تماموقت و حدود ۷۵۰ کارمند آزاد فعالیت می‌کنند. بر اساس داده‌های «Newsru.com» [یک سایت خبری آنلین روسی مستقر در مسکو که جهت‌گیری دولتی انتقادی داشت - مترجم]، در سال ۲۰۰۶ رادیو آزادی ۶۰ روزنامه‌نگار تماموقت و تقریباً ۲۰۰ روزنامه‌نگار آزاد در روسیه داشت؛ و در مارچ ۲۰۲۲، تقریباً ۱۰۰ کارمند تماموقت و حدود ۲۰۰ روزنامه‌نگار مستقل وجود داشتند. کانال تلویزیونی «ناستیاشی ورمیا» توسط وزارت دادگستری فدراسیون روسیه در فهرست رسانه‌های خارجی که به‌عنوان عوامل خارجی فعالیت می‌کنند گنجانده شد و در مارچ ۲۰۲۲ فعالیت شعبه‌های این ساختارهای برانداز امریکائی در روسیه به‌طور کامل متوقف شد. با این وجود، شبکه ایجاد شده «روزنامه‌نگاران مستقل» در روسیه، طی این سال‌ها در واقع به‌صورت خبرچینان سازمان سیا باقی مانده و به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

«نیویورک تایمز» می‌نویسد: «امروزه، رادیو آزادی تنها در حد یک سازمان سخن‌پراکنی است، اگرچه در برخی مناطق، مردم مانند سابق به امواج رادیوی دسترسی دارند. بیشتر مخاطبان روسی‌زبان، گزارش‌های این شرکت سخن‌پراکنی را در اینترنت، به‌ویژه در شبکه‌های اجتماعی، می‌یابند. در دفاتر پراگ، دروازه‌های بلند، کنترل‌های امنیتی شدید، و پرچم‌های ایالات متحده آمریکا که جلوی درب ورودی به‌هتزاز در می‌آیند، برای بازدیدکنندگان تردیدی باقی نمی‌گذارند که آنها با روابط امریکائی وارد ساختمان می‌شوند.

فعالیت‌های کارمندان و شبکه خبرنگاران خارجی «رادیو آزادی» تحت کنترل شدید قرار دارد، به‌نحوی که، «فاطمیما سالکازانوا»، که قبلاً برای رادیو آزادی کار می‌کرد و سپس آن را ترک کرد، در مصاحبه با «روسیسکایا گازیتا» اعتراف کرد که «خبرنگاران خارجی در واقع از حق گزارش از روسیه در مورد افزایش حقوق بازنشستگی، در مورد تصمیمات ضروری و مهم، یعنی در مورد پدیده‌های مثبت در روسیه محروم هستند، آنها حق کامل برای دادن این اطلاعات را دارند، اما هرگز به‌چاپ نمی‌رسد. ابعاد و دامنه پوشش مربوط به این ساختار اطلاعاتی، که برای شست‌وشوی مغزی مردم شهرها در سراسر فضای پس از شوروی طراحی شده، بسیار بزرگ است. رادیو آزادی گزارش می‌دهد، و نیویورک تایمز نیز گواهی می‌دهد، که «از طریق برنامه‌ها و کانال‌های خود که به ۲۷ زبان در ۲۳ کشور پخش می‌شود، هر هفته به‌طور متوسط به ۴۰ میلیون نفر می‌رسد. این در مقایسه با هفته مشابه در سال ۲۰۲۱ تقریباً سه برابر شده و نزدیک به ۷۰ میلیون رسیده است. بیش از نیمی از این ترافیک از روسیه و اوکراین است. از آن زمان به بعد اوضاع تثبیت شده است.» به‌گزارش رادیو آزادی، از آغاز درگیری‌های مسلحانه تا پایان سال ۲۰۲۲،

مخاطبان «ناستایاسی ورمیا»، کانال برجسته روسی زبان رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی، در یوتیوب که همچنان در روسیه در دسترس است، بیش از چهار برابر شده است.

منبع: «بنیاد فرهنگ ستراتیژیک»

<https://www.fondsk.ru/news/۲۰۲۳/۰۱/۲۷/cru - u - mikrofonta ۵۸۳۲۸ -.html>